

paa. Da jeg ikke troer, at det berøver os Midlet til i Fremtiden at opnaae det Samme, som vi tilsigte ved dette Forslag, saa er det mere, om jeg saa maa sige, en Smagsag, der her er Tale om, hvorvidt man, nemlig naar Noget saa indtrængende ønskes af Administrationen, og naar det ikke for os er af nogen væsentlig Betydning, skal fastholde det eller ikke. Jeg skal derfor tilraade, at man stemmer for det gjorte Vædringsforslag, i Henhold til Krigsministerens Vttringer her i Thinget.

Dinesen: Jeg troer, at det er et meget uholdbart Argument, der blev anført af den ærede Vidfører: at de Elever, der udgik fra Høiskolen, vare i en anden Stilling med Hensyn til Gagen end dem, der udgik fra Cadet-skolen. Det er naturligtviis et noget større Tab, de lide, naar de ikke skulde faae den hidtil havde Gage ved at udtræde fra Høiskolen som overcomplete Officerer; men ved at udtræde fra Cadet-skolen som overcomplete Officerer lide disse jo ogsaa det Tab af Gagen, de have havt som Cadetter; i Principet er det altsaa aldeles det Samme. Forholdet bliver derfor lige besynderligt ved at gjøre denne Forskjel, at de overcomplete Officerer af de 3 Corps, som jeg har nævnt, skulde have Gage, og derimod de overcomplete Officerer af de 2 Vaabenarter, Infanteriet og Cavalleriet, ikke skulle have Gage. Dette forekommer mig at være høist inconseqvent og urigtigt, og hvad der er anført derom, har aldeles ikke kunnet bevise det Modsatte.

Krigsministeren: Under Nr. 3 har jeg stillet et Vædringsforslag, som er tiltraadt af Udvalgets Fleertal, og desuden af 15 ærede Medlemmer af Thinget. Som allerede af flere Talere er bemærket, gaar det ud paa, at det her ved 2den Behandling vedtagne Forslag, ifølge hvilket der for Fremtiden ikke kan ansættes overcomplete Officerer med Gage, skulde bortfalde. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing med idag at gjentage de Betænkelseheder, som jeg allerede ved 2den Behandling derom har fremsat; men skal blot bemærke, at jeg ikke kan fravige den Anskuelse, som jeg dengang gjorde gjældende, og at jeg i det Hele taget særdeles maa ønske, at det for stilledes Forslag maatte vinde Thingets Bisald.

Det kan naturligtviis ikke være Krigsbestyrelsens Ønske paa en usforholdsmæssig Maade at forøge Antallet af overcomplete Officerer, og Landcadetacademiet er heller ikke indrettet derpaa. Erfaringen har ogsaa vist, at den almindelige Afgang blandt Officeresklassen er aarlig saa stor, at en Tilgang fra Landcadetacademiet af omtrent 25 Cadetter, som udnævnes til Officerer, behøves for at kunne erstatte denne Afgang, og derefter er Landcadetacademiet indrettet. — At der nu for Diebliffet findes et andet Forhold Sted, og at Armeen har endeel overcomplete Officerer, hidrører fra de Forhold, som fandt Sted under Krigen; navnlig blev det anset nødvendigt, og var vist ogsaa meget hensigtsmæssigt, at flere Underofficerer avancerede til Officerer. Det vilde have været urigtigt og ubarmhjertigt, om man ved Krigens Ophør vilde have givet disse Mand Afsted. De bleve derfor staaende, og Officeresantallet forøgedes derved ikke ubetydeligt. Disse Forhold ville jo imidlertid efterhaanden udjevne sig, og det tør forudsættes, at der om saa Aar ikke vil være flere overcomplete Officerer tilbage; det forekommer saaledes Krigsbestyrelsen, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at gennemføre saadanne Forholdsregler som de nu foreslaaede. Det subsidiaire Vædringsforslag indeholder flere Bestemmelser, som muligviis kunde give Anledning til Misforstaaelser. Naar det f. Ex. hedder, „den, som for Fremtiden skal kunne ansættes paa Gage som overcomplete Officerer, maa enten være eller have været Elev af den militaire Høiskole“, saa er det en Bestemmelse, som kan give Anledning til forskjellige Udtydninger, og det turde vel være muligt, at den paa saadan Maade aabnede Udgang til Ansættelse som overcomplete Officerer med Gage kunde blive benyttet til Skade for Eleverne paa Landcadetacademiet. Den anden Bestemmelse, at man skal være antaget den 1ste April 1855 paa regelmæssig Maade som Cadet ved Landcadetcorpsen, er ogsaa for mig et noget ubestemt Udtryk. Jeg maa imidlertid indrømme, at der i det subsidiaire Forslag idetheletaget ligger en Bestemmelse, som er mindre vanskelig at gaare ind paa end det tidligere Forslag, idet Reglen ikke